

Potřebuje dnešní doba hrdiny?

Roderik Horváth

Každá doba a každý člověk si více či méně váží mimořádných lidí. Považuje je za hrdiny, a to jak z hlediska společenského, tak z čistě individuálního. Zosobňují totiž vlastnosti, které bychom chtěli mít, a ambice, které bychom chtěli naplnit. Svými činy častokrát překračují naše limity, nebo dosahují cílů, po kterých tajně toužíme. Jací ale jsou hrdinové dneška?

Mohu s jistotou říci, že většina lidí se v dnešní moderní společnosti již nebojí příšer číhajících v jeskyních. To ale neznamená, že nemáme strach. Obáváme se nemocí a živelních katastrof, také třeba vyloučení ze společnosti, zneuznání nebo neúspěchu. A stejně tak nás nenechává v klidu strach z výšek, hadů či létání. V době pandemie jsou našimi hrdiny lékaři a zdravotníci, kteří zachraňují životy. A společně s nimi vojáci, policisté a hasiči, kteří jsou nasazeni do obtížných akcí při záchraně druhých.

Pokud odhlédnu od pandemie, domnívám se, že nelze zapomenout ani třeba na astronauty, kteří riskují život při prozkoumávání neprobádaného vesmíru. Hrdinství prokazují také lidé, kteří tráví všechn svůj čas v laboratořích hledáním léků proti smrtelným chorobám, anebo ti, kteří pomáhají chudým a zdravotně postiženým. A nezáleží na rase, barvě pleti nebo pohlaví, ani sexuální orientaci, víře či náboženství, nemluvě o národnosti, etnickém nebo sociálním původu, stejně jako na výši majetku a příslušnosti k rodu nebo stavu.

Pro mě jsou opravdovými hrdiny ti, kteří vystoupili z obvyklých komfortních sociálních zón, aby riskovali nejen svou osobní bezpečnost, ale i své štěstí, zdraví nebo i pověst, a to ve prospěch jiných. Řeší problémy, kterým čelí naše společnost, přinášejí spravedlnost, dávají nám naději v nejisté době. Mají zvláštní schopnosti nebo osobní vlastnosti? To si nemyslím. Jen záleží na správné dávce a kombinaci osobních vlastností a životních zkušeností. Většinou jsou odvážní, obětaví, pokorní a také trpěliví, starostliví, odhodlaní a moudří nebo zodpovědní. Častokrát dělají správnou věc pouhým instinktem. Nepotřebují své činy stavět na odiv.

Kdysi mi jeden druhoválečný veterán řekl, že národ, který si neváží svých hrdinů, riskuje, že je nebude mít ve chvíli, kdy je bude potřebovat. Ještě nedávno bych tvrdil, že naše společnost má problém s uctíváním hrdinů. Ale celosvětová pandemie ukázala, že to s námi není tak špatné. Postupně z našich řad vykročila řada novodobých hrdinů. Potřebujeme je. Potřebujeme někoho, kdo nám ukáže směr; někoho, kdo potvrdí naše přesvědčení, myšlenky i nápady. Také nám ukazují cestu, jak najít své lepší já, být lepším člověkem. A zároveň ve srovnání s těmito silnými lidmi, vidíme, jak jsme křehcí a plní beznaděje. V tu chvíli, alespoň v to doufám, si většina z nás „obyčejných lidí“ uvědomí, že naše budoucnost není něco, co by pro nás mohl vytvořit někdo jiný, byť by to byl hrdina. Můžeme si ji vybudovat pouze my sami. Ve svém vlastním životě by každý z nás měl být tím, kdo hraje roli hlavního hrdiny.